על־גבי זה, בשכבות וללא התחשבות, על קירות־מגן, גזעי־עצים וקירות־הבתים, החליטה משטרת תל־אביב לפתוח בצייד מקיף אחר המדביקים את הפלקטים של, בין השאר, להקת הלורדים, האריות, להקת הצמרת, השמנים והדזים, הכוכבים הכחולים, המפלצות, הטורפים, החונקים.

הסרה. מלך המדביקים שנתפש היה יושקו סימן־טוב, נער־שירותים וסבל לעת־מצוא, שתמורת חמש־עשרה לירות היה „מדביק את כל העיר", בכל הפינות הנשריות. נעצרו גם מדביקים אחרים, בעיקר בעלי־העסקים עצמם.

בינתיים גם החלו פקחי־העירייה להסיר את הפלקטים בקצב מזורז, רק שקצב ההסרה לא תאם את קצב ההדבקה. אמר פקח העירייה רוזה נחמן: „עד שאנחנו מספיקים להוריד קיר אחד, מלאים כבר שמונה קירות אחרים." הוא המליץ להחמיר בעונש הצפוי ובעיקר, שלדעתו לא רק שהפלקטים מלכלכים את העיר, אלא גם „בלילה מבהילים הפרצופים האלה (המצויירים על הפלקטים) את האנשים הישרים."

במלוא מובן המילה. היו אלה כמה מלקוחות המועדון שהגו שיטת גניבה מקורית. הם נהגו לבקר במועדון בכמה זוגות, שהיו מתישבים בפינות מרוחקות של האולם הגדול וזוג אחד היה אפילו מתפרס ביציע.

בצורה זאת היה לכל זוג שטח־ראייה נפרד ורחב. בעזרת הטלפונים שליד השולחנות היו הם מזעיקים את המלצרים לשולחנות מרוחקים, מזמינים לשיחה מרחיקה־מן־הקופה את הדאון עצמו, מסבים את תשומת־לבו של איש־הבאר על־ידי ניהול שיחה איתו.

את התעסוקה הטלפונית הכללית הזאת ניצל הזוג המיועד לכך, שהחמיק תוך שניות, דרך פתח איחרור גדול המשקיף לעבר נמל יפו, כמה שיותר משקאות ו־מזומנים, שירדו ישר לידיהם של חברי הכנופייה האחרים שהמתינו לשלל.

דהאן החליט על כמה שינויים ברשת התקשורת הפנימית, אך שומר את פרטי השינויים לעצמו. דבר אחד פירסם בכל זאת: את שם המועדון שינה ממטמון דויד להלה־טאברנה. אולי כך, לפחות, לא ינסו לחפש אצלו את המטמון.

צועדות דומקין (כמכנפיים קצרים) וביכי על חומת ירושלים
אחרי מסלול של 20 קילומטר, העיר היא שלהן

פשעים

חפש את המטמון

לפני יותר משנה, השקיע איש עסקי־הבידור הצעיר (33), מארק דהאן, יותר מחצי מיליון לירות במועדון־לילה יפואי. הוא הקים פינת־חמד במיבנה יפואי עתיק המשקיף אל הים. קירות ותיקרת המועדון כוסו ב־עורות־כבשים, על הריצפה נפרשו שטיחים פרסיים ובפינות הותקנו תאורות צבעוניות מסתובבות.

דהאן לא הסתפק בכל השכלולים האלה. הוא עשה הרבה יותר מזה להנאת אורחיו. לא רק שקרע חלונות־ענק בקירות המועדון, מהם אפשר היה לצפות אל ים יפו, אלא הוא גם הציב ליד כל שולחן מכשיר־טלפון, אליו הוצמד מדריך למספרי הטלפון של כל השולחנות האחרים במועדון.

בצורה זאת היה יכול כל אורח לטלפן אל אורח (ובמיוחד אורחת) בשולחן אחר, לשוחח איתם ולהזמינם לכוסית משותפת.

לאחר זמן קצר כבר ידע דהאן לספר על שני זוגות שהכירו איש את רעותו אצלו, הודות לקשר הטלפוני הפנימי, ואפילו הזמינו אותו לטקס־נישואיהם.

גם ראשי־מיקרופונים. רק שער מהרה התברר לדהאן כי במועדון, לו קרא מטמון דויד, נוצרים לא רק קשרים הדוקים אלא גם גרעונות לא־מבוטלים שהסתכמו תוך חודשים מספר ב־3000 לירות במזומן; 420 בקבוקי משקאות; 39 מאפרות ושלושה ראשי־מיקרופונים.

מכיתן שרוב עובדי המטמון היו קרובים של דהאן, עליהם סמך לחלוטין, הגיע למסקנה כי שותפיו האלמוניים באים מן החוץ. הוא החליט לאתר אותם בעזרת בלשים פרטיים שהצליחו במשימה, מסרו לו השבוע את הדו"ח הסופי שלהם.

הבלשים גילו כי דהאן באמת יכול לסמוך על בני משפחתו. הגנבים באו מן החוץ,

מי צריך סכינים

תושבי שיכון־גיורא הכפר־סבאי שקמו באחד מבקרי השבוע ויצאו לחנויות־המכולת שלהם גילו כי ליד כל אחת משתי חנויות־המכולת בשיכון ניצבו חוקרי־המשטרה.

למשטרה היתה סיבה טובה להיות במקום. כי גם למכולתו של יעקב אלבורין וגם למכולתו של שלומי קניאל פרצו בלילו, הקודם גנבים בעלי טעם מיוחד במינו.

בחנותו של קניאל אמנם ניאותו הפורצים לקחת, ולשתות במקום, גם שלושה בקבוקים קוניאק, אבל מטרת התפרצותם היתה אחת בלבד: סכינים.

כפי שתאר זאת אלבורין: „כשבאתי בבוקר לפתוח את החנות, תיכף הרגשתי שמשהו לא בסדר. בדקתי ובדקתי ואז ראיתי שפרצו לי לתוך התנות... ראיתי שגנבו לי רק סכיני־מטבח וסכיני־גילוח... אפילו את הסכין שבה אני חותך את הלחם ללקוחות, הם לקחו לי."

גילוח למשעי? לעומת פורצים מיסתוריים חובבי־סכינים אלה, שבכלל לא היה ברור מה היא מטרת השימוש בשללם, אלא אם כן ברצונם להקפיד על גילוח למשעי לאורך ימים, הרי היו די מובנים למשטרה המניעים לפריצות אותו לילה בפתח־תקוה וברעננה השכנות.

אצל שמעון צברי הפתח־תקואי פרצו למחסן כלי־עבודה, נטלו כלים בשחי של 400 לירות. גם במחסן־הדואר ברעננה ביקרו פורצים באותו לילה, נטלו עימם כלי־עבודה שונים כאיזמלים ארוכים להוצאת מסמרים ולהפרדה בין קרשי־בניין; פטישים כבדים; צבתות; מברגים ופלייארים.

השימוש האפשרי בשלל שנלקח על־ידי הפורצים בשתי הפריצות האחרונות האלה היה ברור לגמרי: היו אלה כלי־עבודה בהם נעזרים פורצים בפריצות לחנויות, מחסנים וקופות.

ריהוט כל גיל — נאה ויעיל

ריהוט „כל גיל"

ריהוט מיוחד לילדים ולנוער

מעוצב בקוים חדישים ובצבעים נעימים, ניתן להרכבה ולצירופים ככל שהילד גדל

נוח לשימוש — קל לניקוי — נאה למראה

רהיטים בודדים ומערכות שלמות

להשיג:

תל־אביב —
„ריהוט כל גיל", רח' דיזנגוף 222

חיפה —
„אשור ושיש בע"מ", שד' מוריה 52, רחוב שלום עליכם 3, נוה שאנן שד' השופטים ומקרית מוצקין

רחובות —
רהיטי „אלמוג", רח' הרצל

נציגות גבעת ברנר

ריהוט כל גיל — נאה ויעיל

ההקלמה המקורית!

ירושלים של זהב

בכפי שולי נתן

בתקליט שירי המלחמה

„הד ארצי"

חם בעיר!
חם ומחניק!

בבריכת **„גלית"** לעומת זאת לא תרגיש בחום ובמחנק.

בבריכת **„גלית"** רוח קריר צל עצים ודשא.

בבריכת **„גלית"** אוירה קריה נעימה ואינטימית.

בא הינפש בבריכת **„גלית"**.

יד אליהו ליד איצטדיון הכדורסל

למד נהגות
אצל
המורה **„בנו"**
כל השפות — שיטות מיוחדות
סנה
קפה „הרלי" דיזנגוף 43
טלפון 228988

שעה עם מזל
מאת: נחום לוי

הסיפורים הפיקנטיים והמגוונים ביותר — בקובץ אחד.

הומור, עצב, סטירה, הווי, למבוגרים ולנוער מתבגר.